

[Unmack.]

saa stor. Det blev jo sagt paa den Maade, at det var ikke Arbejdernes Skyld, men det var nærmest Arbejdsgivernes. Jeg har paa ingen Maade søgt at lægge Ansvaret noget Sted, og derfor undrede det mig lidt, at Ministeren vilde antyde, at Arbejdsgiverne havde Skylden. Socialministeren anførte endvidere nogle Motiveringer af dette Synspunkt, som den ærede Ordfører for Venstre (Stensballe) allerede har, om jeg saa maa sige, gendrevet.

Den højtærede Socialminister ved, at med Hensyn til Forsikringen har vort Parti saa ofte sagt, at vi erkender og paaskønner, at Arbejderne bærer en stor Del af denne Forsikring. Men vi kan dog ikke komme uden om, at Skatteyderne ogsaa bærer en meget stor Del; Tilskuddene til Arbejdsløshedskasserne er jo dog ikke smaa, de er da ikke saa meget mindre end det Beløb, som Arbejderne selv betaler.

I Anledning af min Bemærkning om, at det forekom mig, der var Agitation i Fremsættelsen af dette Lovforslag i Fjor, udtalte Ministeren, at det kunde der slet ikke være Tale om. Jeg har altsaa faaet det Indtryk i Fjor. Hvorfor skulde Forslaget ellers absolut bringes her ned i Salen? Man vidste jo godt, at det vilde blive forkastet. Jeg kan derfor ikke se, der var andet at opnaa for Ministeren end en Agitation, en Paavisning af, at de to Partier, som havde Flertal i Landstinget, ikke vilde gaa med til denne Lovgivning. Det samme synes jeg for øvrigt, der kan være Tale om i Aar — ikke, at det er Flertallet, men at det er de to Oppositionspartier, Mindretallet her, som modsætter sig Vedtagelsen af denne midlertidige Lov.

Socialministeren vil ikke erkende, at vi med Rette kan forlange, at Arbejdsløshedsforsikringsloven behandles under eet og ikke deles i Stykker. Det har jeg Lov til at gentage, men jeg skal ellers ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal her, men vente til Udvalgsbehandlingen. Jeg siger atter, at jeg er villig til at deltage i Arbejdet der paa mit Partis Vegne, og jeg skal ikke gøre noget Forsøg paa at langsommøre dette Arbejde.

Gunnar Fog-Petersen: Jeg har kun en kort Bemærkning til det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe), som fremsatte den Bemærkning, at man kunde forvente en større Produktion inden for Landbruget; der var Eksportmuligheder, som skulde betinge en saadan. Det tror jeg beror paa en Misforstaaelse. Forholdet er ganske sikkert dette, at Produktionen i Landbruget

stadig er for stor til de Markeder; der forefindes; i hvert Fald — og det er jo det afgørende —, naar man ser paa de Priser, der opnaas, saa trykker Produktionen Priserne, og saa er den for stor. Hvis der sker den Udvidelse af Eksporten, som det ærede Medlem talte om, vil det betyde, at Produktionen ikke bliver saa meget for stor, som den er nu, at den bedre kommer til at passe til de Markeder, der da vil forefindes, men at vente en Udvidelse af Produktionen i den Forstand, at den skulde betyde en forøget Beskæftigelse i Landbruget, som kan nævnes i Forbindelse med Arbejdsløshedsproblemet her i Landet, tror jeg er en forkert Opfattelse. Landbruget vil kunne klare en Udvidelse af Produktionen som den, der overhovedet kan være Tale om, uden at sætte øget Kapital ind af nævneværdig Art, maaske uden overhovedet at sætte nogen ind.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) talte om Rationaliseringen og den Arbejdsløshed, der kan følge deraf. Det var ikke helt ud det, jeg tænkte paa, men at vi paa mangfoldige Omraader i Eksportindustrien havde faaet for mange Virksomheder i samme Branche, som tilsammen ikke var i Stand til at skaffe sig Markeder ude omkring. Det ærede Medlem kender mindst lige saa godt som jeg, hvor meget der i Virkeligheden er slaet i Stykker i den Henseende.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at een Ting er jo, hvad jeg i 1926 som Mindretalsordfører forhandlede mig til Rette med Flertalsordførerne om og var i Stand til at faa gennemført, noget helt andet er, hvad jeg er i Stand til at gennemføre i Dag. Hvis det ærede Medlem nogen Sinde skulde opleve paa ny at være Medlem af Flertalspartierne i dette høje Ting, vil han sikkert ikke til den Tid vedstaa de Forligsordninger, som han som Mindretallets Repræsentant kan komme til at gaa ind paa.

Men endelig vil jeg gerne, da det ærede Medlem bliver ved at nævne den tidligere Socialministers Løfte i 1932, sige, at det var dog vist værd for Venstres ærede Ordfører at gribe i sin egen Barm og spørge: Har vi nu selv hos os holdt tidligere afgivne Løfter? Det ærede Medlem vil, hvis han gør det, komme i Tanke om, at i 1924 betalte Arbejderne, altsaa Socialdemokratiet, for en Arbejdsløshedslov ved at gaa ind paa et lavere Tilskud end hidtil for at faa Enighed. Der blev Enighed mellem de 4 Partier. Paa Trods deraf, paa Trods af,